

LĀṬ. 2, 7, 13. ब्रह्म^० KAUC. 3. 137. P. 1, 2, 34. M. 3, 74. 11, 200. JĀṬ. 1, 22. 3, 309. MBH. 3, 12837. SUÇR. 1, 21, 19. VARĀH. BṚH. S. 45, 31. ज्ञेयतुः परमं ज्ञपम् R. 1, 25, 3. — Vgl. ज्ञाप.

ज्ञेयता (von ज्ञप) f. der Zustand dessen, der Gebete her murmelt: का-एडपृष्ठश्चिरे कालं तत्रैव परिवर्तते । ततस्तु त्रिशते काले लभते ज्ञपताम-पि ॥ MBH. 13, 1907.

ज्ञपन (von ज्ञप्) n. das Her murmeln der Gebete AK. 3, 3, 12, v. l. MBH. 12, 7157.

ज्ञपनीय (wie eben) adj. flisternd herzusagen KULL. zu M. 2, 79.

ज्ञपमाला (ज्ञप + मा^०) f. Rosenkranz Verz. d. B. H. No. 1288.

ज्ञपयज्ञ (ज्ञप + यज्ञ) m. das im Her murmeln eines Gebetes u. s. w. bestehende Opfer: विधियज्ञास्त्रपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः M. 2, 85. 86. JĀṬ. 1, 101. यज्ञानो ज्ञपयज्ञो ऽस्मि BHAG. 10, 25. Verz. d. Oxf. H. 74, a.

ज्ञपहोम (ज्ञप + होम) m. dass.: ज्ञपहोमैरपैत्येनो यज्ञनाध्यापनैः कृतम् M. 10, 111. 11, 34. MBH. 12, 3756. सलिलविकारे कुर्यात्पूजां वारुणैर्मन्त्रैः । तैरेव च ज्ञपहोमम् VARĀH. BṚH. S. 45, 51. 53. °होमकं RUDRĀJĀM. in Verz. d. Oxf. H. 88, b. Nach den Uebersetzern des M. leise Gebete und Opfer.

ज्ञपा f. die chinesische Rose H. 1147. MRGH. 37, v. l. BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 17, b. — Vgl. जवा.

ज्ञपिन् (von ज्ञप् oder जप) adj. leise Gebete hersagend JĀṬ. 3, 286.

ज्ञपिल N. pr. einer Localität COLEBR. Misc. Ess. II, 289. 293. 294. 296.

ज्ञपव्य (von जप्) adj. flisternd herzusagen VARĀH. BṚH. S. 45, 75. BHĀG. P. 4, 24, 31.

ज्ञेय्य (wie eben) 1) adj. dass. VOP. 26, 12. ÇAT. BR. 10, 1, 5, 2, 3. ÇĀṆKH. ÇA. 17, 14, 4. M. 11, 142. VARĀH. BṚH. S. 45, 56. — 2) n. ein flisternd herzusagendes Gebet M. 2, 87. 222. 5, 107. 11, 193. JĀṬ. 3, 290. INDR. 1, 20. MBH. 12, 7154. 13, 970. R. 1, 2, 10. 3, 16, 28. 74, 2. SUÇR. 1, 103, 1. 2, 533, 1. AK. 2, 7, 47. H. 844. m. (sc. मन्त्र) BHĀG. P. 4, 8, 53. — Vgl. ज्ञाप्य, किञ्ज्ञप्य, ध्यान^०.

ज्ञप्यक m. N. pr. eines Mannes RIĒA-TAR. 7, 495.

ज्ञप्येश्वरतीर्थ (ज्ञप्य-ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 84, a.

ज्ञेवार्ह adj. viell. st. जेवार्ह von जव. NIR. 6, 17. सप्तस्य चर्मवधिं चार्ह पृष्णैर्यै रूपं चार्हपितं जेवार्ह RV. 4, 5, 7.

ज्ञवाल 1) m. N. pr. eines Mannes P. 2, 4, 58. VĀRT. 2, Sch. (जवाल).

— 2) f. या N. pr. eines Frauenzimmers KHĀND. UP. 4, 4, 1. — Vgl. ज्वाल, ज्वाललि.

ज्ञब्धर् न. ag. von जम् P. 7, 1, 61, Sch.

1. जम्, जम्भते und जम्भ्, जम्भति (vgl. जम्भ्) schnappen nach, mit dem Maule packen DHĀTUP. 10, 28. या न्वंस्य जम्भषदपि कर्षे वराह्युः RV. 10, 86, 4. जब्ध s. केमत्तजब्ध. In der Bed. des caus.: ता स्मा जम्भितुं पापा उपक्रामन्ति माम् BHĀG. P. 3, 20, 26. — caus. जम्भयति P. 7, 1, 61, Sch. zernahmen; vernichten DHĀTUP. 33, 42. RV. 1, 29, 7. जम्भयतमभितो रायतः प्रुनः 182, 4. 191, 8. 2, 23, 9. 7, 38, 7. VS. 16, 5. AV. 2, 31, 2. 4, 3, 3. 9, 9. क्रिमिम् 5, 23, 1. 5, 50, 3. शलभम् P. 7, 1, 46, Sch. विषं क्षप्यादिव्यथै ए-नमजीजम् AV. 7, 56, 5. 8, 6, 17. हनू वृकंस्य जम्भय 19, 47, 9. — intens. जम्भयते, जम्भति P. 7, 4, 86. VOP. 20, 8. den Rachen aufreissen, schnappen: जम्भयमान IS. 2, 5, 3, 4. यज्ञजम्भयते तद्विद्यौतते 7, 8, 25, 2. जम्भान

KAUC. 114. वृको जम्भति ÇĀṆKH. ÇA. 4, 20, 1. Nach P. 3, 1, 24 und VOP. 20, 2 einen Tadel einschliessend. — Ueber diese Wurzel vgl. KUHN in Z. f. vgl. Spr. I, 123. fgg.

— अग्नि intens. den Rachen aufreissen gegen Jmd. अग्नित्रसेनामभिज्ञ-जम्भानो द्युमदद इन्दुभे AV. 5, 20, 6. यद्रामायु वदतो ज्ञातवेदा ऽन्यया वा-चामभिज्ञजम्भतः KAUC. 96.

2. जम्, जम्भति und जम्भ्, जम्भति v. l. für यम् DHĀTUP. 23, 11. जम्भते VOP. 8, 107. अजम्भिष्ट 108.

ज्ञप्य m. ein best. (dem Getraide schädliches) Thier AV. 6, 50, 2.

1. जम्, जम्भति = गम् NAIGH. 2, 14. NIR. 3, 6. essen, verzehren DHĀTUP. 13, 28. जम्भेत् (aus जम्भयि entnommen) lodernd NAIGH. 1, 17. ज्ञाजम्भ् MBH. 13, 4495 gleichfalls zur Erkl. von जम्भयि.

— प्र in प्रजमित्ताग्रयो वा प्रज्वलित्ताग्रयो वा zur Erkl. von जम्भयः NIR. 7, 24.

2. जम् (vgl. 2. गम्, 2. लम्), instr. ज्मा, abl. gen. ज्मस्. Erde; ज्मा auf Erden NAIGH. 1, 1. पे के च ज्मा मृत्विनो अर्हमाया दिवो जज्ञिरे अयो सध-स्ये RV. 6, 52, 15. अयं ज्मो अयं वा दिवः RV. 8, 1, 18. अर्बोध्यग्निर्म उदैति सूर्यः 1, 157, 1. यस्तस्तम्भं सकृत् वि ज्मो अतान् 4, 50, 1. 6, 62, 1. 10, 89, 1. 11.

जम्भ adj. = यम्भ DVIRŪPAK. im ÇKDR.

जम्भेदग्नि (जम्भत् von unbekannter Bed., nach den Scholl. so v. a. brennend, lodernd, + अग्नि) m. N. pr. eines Rshi, der öfters in Verbindung mit Viçvāmītra und als Gegner des Vasishṭha genannt wird. Nach RV. ANUKA. ein Abkömmling Bhṛgu's (vgl. ĀÇV. ÇA. 12, 10); im Epos ein Sohn des Bhārgava Rkika und Vater Paraçurāma's. प-वते कृपतो हारिर्गणानो जम्भेदग्निना RV. 9, 65, 25. 3, 62, 18. 8, 90, 8. 9, 62, 24. विश्वामित्रजम्भेदग्निना 10, 167, 4. गणाना जम्भेदग्निवत्स्तुवाना च वसिष्ठव-त् 7, 96, 3. 2, 32, 3. 9, 97, 51. त्र्यायुषं जम्भेदग्निः कृष्यपस्य त्र्यायुषम् VS. 3, 62. AV. 4, 29, 3. 6, 137, 1. 18, 3, 15. 16. VS. 13, 56. ब्रह्मं जम्भेदग्निर्चन् TS. 2, 2, 12, 4. 3, 1, 3, 3. 3, 5, 2. 5, 4, 11, 3. 2, 20, 5. ऽदत्त 15. — RV. 3, 53, 16. ÇAT. BR. 13, 2, 3, 14. 14, 5, 3, 6. AIR. BR. 7, 16. TAITT. ĀR. 1, 9, 7. 4, 36. ÇĀṆKH. ÇA. 16, 23, 7. MBH. 1, 2611. 4807. 3, 8337. 11067. fgg. (S. 571). 12, 1744. 14148. R. 1, 75, 22. VP. 264. 401. fgg. BHĀG. P. 8, 13, 5. 9, 7, 21. 15, 11. 12. LIA. I, 716. pl. NIR. 7, 24. KĀṬJ. ÇA. 1, 9, 3. जम्भेदग्नीवर्तः, गम्भीरम्, व्रतं युगम् (युज्यम्), शिल्पम्, संवर्गः, सप्तकम् (!), स्ववासि (!) Namen von Sāman Ind. St. 3, 217. अगस्त्यजम्भेदग्निर्कः und वसिष्ठजम्भेदग्निर्कः desgl. ebend. 233. जम्भेदग्निर्कः ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, b, 14. — Vgl. जामदग्, जामदग्.

जमन (von जम्) n. = जेमन BHAR. zu AK. 2, 9, 56. ÇKDR.

ज्ञपती nom. du. Mann und Frau gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. AK. 2, 6, 4, 38. H. 519. ज्ञपतीव Kiç. zu P. 1, 1, 11. — Wohl aus दपती ent-standen.

जम्बाल 1) m. Sumpf AK. 1, 2, 2, 9. TRIK. 3, 3, 391. H. 1090. MED. I. 91. HĀR. 205. n. H. a. n. 3, 650. जम्बालशेषमेतत्सरः संज्ञातम् PĀṆĀT. 76, 11. AK. 2, 1, 10. 3, 4, 10, 92. Vgl. घनजम्बाल. — 2) N. zweier Pflanzen: a) = शैवल, m. TRIK. MED. neutr. H. a. n. — b) m. = केतक (s. d.) ÇA- DAR. im ÇKDR.